

ΟΜΙΛΙΑ ΣΤΟ ΣΠΙΘΑΡΙ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 2014

Ευσεβές ιερατείο Κύριε Δήμαρχε, κύριοι εκπρόσωποι των τοπικών αρχών, κύριε εκπρόσωπε του Εθνικού Συμβουλίου Διεκδίκησης των γερμανικών οφειλών , κυρίες και κύριοι, φίλες και φίλοι,

Στο ιερό Σπιθάρι, στον τόπο του μαρτυρίου , αποτίνουμε σήμερα τον ελάχιστο φόρο τιμής στους προγόνους μας που θυσιάστηκαν για την ελευθερία της πατρίδας μας.

Ας θυμηθούμε όμως τα τραγικά γεγονότα εκείνων των ημερών, με βάση την εξαιρετική ομιλία της κ. Αμαλίας Παπακώστα το 2009, καθηγήτριας του Γυμνασίου Μαρτυρικής Μουσιωτίτσας.

Η γερμανική συντονισμένη επίθεση γίνεται από τα τέσσερα περιφερειακά σημεία με τέσσερις ομάδες στρατού ώστε να αποκλειστεί κάθε έξοδος από το χωριό.

Το πρώτο σώμα περνώντας από διάφορα σημεία, καταλήγει στο Κουκλέσι. Το δεύτερο σώμα καίει, λεηλατεί, μεταφέρει αιχμαλώτους στο Σπιθάρι και συλλαμβάνει 45 άτομα που οδηγεί βίαια στη Βούλιστα – Παναγιά.

Το τρίτο σώμα ήταν τα επίλεκτα μέλη των Ες- Ες της ορεινής μεραρχίας Εντελβάις. Κατακαίουν σπίτια, ανθρώπους ακόμη και μικρά παιδιά που βόσκουν τα πρόβατά τους. Το τμήμα των Γερμανών συνεχίζει ακάθεκτο την πορεία του για το Σπιθάρι όπου και το προηγούμενο σώμα είχε μεταφέρει αιχμαλώτους. Τους βάζουν σε μια γραμμή. Στην αρχή βάζουν τους 78 , μετά διαλέγουν 15 που χρειάζονται

για μεταφορά οπλισμού στη Βούλιστα – Παναγιά και αφήνουν 63 ανθρώπους να στέκονται όρθιοι σε μια γραμμή περιμένοντας τον τραγικό επίλογο της ζωής τους.

Το τρίτο αυτό τμήμα των Γερμανών μετά τη μεγάλη σφαγή που λαμβάνει χώρα στο Σπιθάρι, προχωρά αδίστακτο στη Λιάσκα-Παναγιά και συναντιέται με το τέταρτο τμήμα, τη πλαγιοφυλακή τους. Συνεχίζουν να καίνε, να λεηλατούν και να σκορπούν το βίαιο θάνατο.

6 το απόγευμα, τόπος συνάντησης όλων των τμημάτων η Βούλιστα Παναγιά. Κι εκεί συνεχίζονται οι ξυλοδαρμοί και οι εκτελέσεις αιχμαλώτων από τις γύρω περιοχές, μεταξύ των οποίων και 12 από τους ομήρους που πήραν από το χωριό μας.

Τον Αύγουστο, σε ένα αντάρτικο μπλόκο στο Ζήτα, όταν οι Γερμανοί χάνουν ένα αξιωματικό, που οι αντάρτες σκόπευαν να αιχμαλωτίσουν και να ανταλλάξουν με κάποιον δικό τους, επιλέγουν και πάλι τη Μουσιωτίτσα, χτυπώντας τα σπίτια των οικογενειών όπου φυλάσσονταν τα καζάνια για το συσσίτιο των ανταρτών. Δολοφονούνται εν ψυχρώ άλλες 17 ψυχές ακόμη, ανεβάζοντας τον τραγικό αριθμό των θυμάτων στους 152.

152 συγχωριανοί μας που έχουν χαράξει βαθιά την καρδιά και τη σκέψη μας όπως είχε πει ο κ. Παναγιώτης Παππός το 2012.

Αγωνιζόμαστε, έτσι ώστε να μην αφεθεί η μνήμη τους και καλούμε την κάθε δυνατή βοήθεια σε αυτήν προσπάθεια.

Ο σύλλογος Νέων για μια ακόμη χρονιά είναι εδώ και θα είναι πάντα στο πλευρό των χωριανών και όχι μόνο, γιατί η πραγματική του δύναμή πηγάζει μέσα από τη δική σας συμμετοχή, ίσως επειδή ο Σύλλογος Νέων γεννήθηκε μέσα από την ανάγκη να κάνουμε κάτι όλοι μαζί και πέρα από κάθε μικρότητα και κάθε σκοπιμότητα που μας γυρίζει πίσω.

6 χρόνια συμπληρώθηκαν από την κίνηση του συλλόγου νέων, από την οποία βέβαια δεν έλειψαν και τα λάθη. Λάθη και παραλείψεις που βαρύνουν αποκλειστικά εμάς.

Στα αλήθεια όμως, ποιος νέος δεν κάνει λάθη όταν επιχειρεί κάτι για πρώτη φορά ;

Γι αυτό μέσα από τα λάθη μας, μαθαίνουμε ότι πρέπει να είμαστε πάντα ανοικτοί στις καλοπροαίρετες προτάσεις και στην εποικοδομητική κριτική των φίλων και των μελών μας.

Σε καιρούς μεγάλης οικονομικής κρίσης, αυτό που έχουμε είναι ο ένας τον άλλο και ειδικά φέτος, τιμάμε πρόσωπα που η προσφορά και η υποστήριξή τους ήταν ένα φωτεινό παράδειγμα προς μίμηση.

Είμαι συγκινημένος σήμερα, γιατί μέσα από τέτοια παραδείγματα και μέσα από τον εθελοντισμό μαθαίνουμε να προσφέρουμε με ανιδιοτέλεια σε αυτούς που το έχουν πιο πολύ ανάγκη. Το κάναμε στο

παρελθόν και θα εξακολουθούμε να το κάνουμε κάθε φορά που η στιγμή μας καλεί.

Ταυτόχρονα όμως, και ο πολιτισμός έχει μεγάλη βαρύτητα στο έργο που προσπαθούμε να αναδείξουμε στο μαρτυρικό μας χωριό και σας ευχαριστούμε θερμά για μια ακόμη φορά για την έμπρακτη στήριξή σας. Ο πολιτισμός, που μας βοηθάει να μεταδώσουμε μηνύματα ανθρωπιάς, είναι για μας η ευκαιρία να προβάλλουμε τον δικό μας τρόπο σκέψης και δράσης μέσα από το ταλέντο των νέων συνανθρώπων μας.

Είμαι πολύ ενθουσιασμένος, γιατί βλέπω το σημερινό διοικητικό συμβούλιο να ξεπερνά αυτά τα λίγα που καταφέραμε εμείς οι μεγαλύτεροι. Οι νεότεροι, με τις ιδέες τους και τις δικές τους πρωτοβουλίες, μεγαλώνουν και προσπαθούν ειλικρινά, μέσα σε πολύ στενά οικονομικά πλαίσια, με λιγότερα χρηματικά μέσα, κάτι που το έχουμε βιώσει όλοι, να αποδώσουν το καλύτερο δυνατό, πάντα όμως έχοντας στο πλευρό τους όλους εσάς.

Ο Γιώργος Γάκιος, ο πρόεδρος του συλλόγου νέων, είχε πει από τον ίδιο χώρο και ένα χρόνο πριν, ότι αν παίρνεις, γεμίζουν τα χέρια σου, αν δίνεις, γεμίζει η καρδιά σου. Πάνω σε αυτό το κάλεσμα του Γιώργου, αυτό που θα συμπλήρωνα είναι ότι η καρδιά μας είναι γεμάτη από συναισθήματα και συνεχίζει να γεμίζει χάρη σε εσάς.

Η ομαδική δουλειά, η από κοινού προσπάθεια, είναι αξίες που μας οδηγούν στις νέες προκλήσεις του αύριο.

Θα κλείσω με μια φράση του στρατηγού Μακρυγιάννη από τα απομνημονεύματά του :

Ξέρετε πότε να λέγει ο καθείς “εγώ”; όταν αγωνιστεί μόνος του και φκιάσει ή χαλάσει, να λέγει “εγώ”. Όταν όμως αγωνίζονται πολλοί και φκιάνουν, τότε να λέμε “εμείς”.

Είμαστε στο “εμείς” κι όχι στο “εγώ”.

Σας ευχαριστώ πολύ.